

[Nathalie Lind.]

steren taler om, at han slet ikke forstår, man stiller spørgsmålet, at det må være efter op-havsrettens almindelige regler, dette manuskript er beskyttet. Det, der for mig i højeste grad spiller en rolle, er ikke en fortolkning af, om det er en dokumentarfilm eller ej, men hvad ministeren vil foretage sig – og det er det, jeg har spurgt om – hvis oplysningerne er rigtige – hvad jo nok noget efterhånden tyder på – om, at den danske stat er med til at støtte terrorist-grupper. Ministeren skal ikke gå ind i en dis-kussion om, hvorvidt der har været talt om po-litiske fanger; jeg skal gerne vedgå, at jeg har brugt det udtryk som et citat fra et dagblad, og det har ministeren også selv gjort, skønt han har embedsmænd bag sig, der har helt ander-ledes tid til at udarbejde den formulering, der skal anvendes.

Det, der interesserer mig, er altså, om mini-steren virkelig finder det rimeligt, at penge på denne måde kommer videre til terroristgrupper. Hvis de oplysninger er rigtige, der har været fremme i dagspressen om, at der er indsamlet et betydeligt materiale, som via Østtyskland er kommet hertil, og hvis det er rigtigt, at uden-rigsministeren har givet en redegørelse herom, og det ligger fast og er noget, der ikke er uden konsekvenser for vores forhold til andre lande, så havde ministeren jo al mulighed for – jeg kender også godt den nuværende filmlov – at sige, at hvis der opstod tilfælde som det fore-liggende, ville ministeren finde naturlig anled-ning til i højeste grad at overveje en ændring af vores filmlovgivning. Vi har fået at vide af ministeren, at han ikke har følt anledning til at foretage noget efter det, der hidtil er sket.

Ministeren for kulturelle anliggender (Niels Matthiasen):

Må jeg med det samme sige, at jeg aldeles ikke har haft nogen hensigt om at korrekse nogen som helst. Når jeg delte mit svar op, er det, fordi der i og for sig er tale om to ting, dels det konkrete, dels det, der har været af formodninger og andre ting:

Dernæst må jeg ganske kraftigt afvise, at vi på nogen måde har støttet tyske terroristgrup-per fra den danske regerings side. Der har væ-ret tale om, at der er givet manuskriptstøtte fra filminstitutet til et oplæg, som man altså ikke ved hvordan ville blive. Men det har altså gan-ske klart ikke vesttyske terrorister som hoved-

motiv, men vedrører det kun i periferien. Fru Nathalie Lind ved jo i øvrigt også godt fra sit arbejde med filmloven og i kulturministeriet, at det ikke er sådan, at en filmsynopsis er nøj-agtig den samme fra den dag, man begynder, til man slutter. Det, der sker, er, at sagen har fået en ganske almindelig behandling efter den lov, vi har, og jeg kan ikke se, at jeg skal, hvad jeg heller ikke har nogen myndighed til, gribe ind i denne behandling, som også er fastlagt i samarbejde med folketinget, med den filmlov, der er vedtaget.

Nathalie Lind (V):

Jeg ville kun gøre ministeren opmærksom på, at da jeg stillede mit første spørgsmål, spurgte jeg udtrykkeligt – og jeg vil gerne gentage den formulering, jeg gav det –: »Er det rigtigt, at hr. Søren Poulsen har brugt en stor del af den manuskriptstøtte, han har modtaget fra film-fonden, til at støtte politiske fanger« – dette udtryk er ukorrekt, det vedgår jeg, og jeg bru-ger altså i dag udtrykket »vesttyske terrori-ster« – »og hvis det er tilfældet, hvilke konse-kvenser vil dette så få?« Når ministeren hen-viser til mit dybe kendskab til filmloven, må han også deri inkludere, at jeg godt ved, at der ikke ifølge den er mulighed for ministeren for at gribe ind, men det var jo netop for at lade forstå, at tilfælde af denne art kan vi ikke leve med. Når det tilmed giver anledning til, at man må give en redegørelse om dette forhold i det udenrigspolitiske nævn, synes jeg i hvert fald, det havde været rimeligt i dag, at ministeren ikke bare henholder sig til formaliteter: at fil-men vedrører eller ikke vedrører, handler om eller ikke handler om vesttyske terrorister; men hvilken sprogbrug vi end anvender, så vedrører og berører den dette. Ministeren siger, at det ikke er hovedmotivet, og det er muligt, men der er altså givet støtte til en film, der skal dreje sig om vesttyske terrorister, og det frem-går af Stig Björkmans indstilling, at den før-ste støtte, det lille beløb, skulle gå til at søge kontakt med gruppens tidligere advokat for at skaffe flere oplysninger. Han skulle også bruge penge til at rejse til Irland – vi ved også lidt om, hvordan forholdene er dér. Jeg er ked af at skulle bruge et lidt banalt sprog, men jeg må have lov at sige til ministeren, at det er måske lidt rammende, når den, der har modtaget pen-gene, siger, at »Niels Matthiasen« – jeg citerer B.T. fra den 24. september i år – ». . . tror vel